

ELVIS

DET VILDE VESTEN!

**ELVIS
PRESLEY**

Columbia Film A/S
præsenterer

ELVIS I DET VILDE VESTEN

(Tickle Me)

med

ELVIS PRESLEY

Julie Adams - Joycelyn Lane

Jack Mullaney

Drejebog: **Elwood Ullman og Edward Bernds**

Fotograf: **Loyal Griggs**

Musik: **Walter Scharf**

Produceret af **Ben Schwalb**

En farvefilm i Panavision

iscenesat af

NORMAN TAUROG

Personerne:

Lonnie Beale	ELVIS PRESLEY
Pam Merrit	Joycelyn Lane
Vera Radford	Julie Adams
Stanley Potter	Jack Mullaney
Estelle Penfield	Merry Anders
Hilda	Connie Gilchrist
Brad Bentley	Edward Faulkner
Sherif Sturdivant	Bill Williams
Henry, gartner	Louis Elias
Adolph, kok	John Dennis
Janet	Laurie Burton
Clair Kinnaman	Linda Rogers

Handlingen

Den populære rodeo-rytter Lonnie Beale ankommer med sin guitar over skulderen til Zuni Wells, hvor han bliver skuffet over ikke at træffe en ven, som havde lovet at skaffe ham et job. Samme aften optræder han i en danserestaurant, hvor han gør stormende lykke med sin sang, og her træffer han den elegante Vera Radford, som engagerer ham til sin mondæne ranch, en slags skønhedsinstitut for skuespillerinder, fotomodeller og societykvinder. Lonnie skal forestå staldene og ride ud med det kvindelige klientel, men han lader tydeligt Vera Radford forstå, at han kun betragter sin stilling som midlertidig; så

snart rodeo-sæsonen begynder, vil han vende tilbage til sit oprindelige job.

På ranchen deler Lonnie kvarter med ranchens alt-muligmand, den ikke særlig opvakte, men reelle og velmenende Stanley Potter, som hurtigt bliver Lonnies svorne ven. Kvinderne på ranchen falder på striben for »den syngende cowboy«, og Vera selv lægger ikke skjul på, at hun finder ham overordentlig charmerende, iøvrigt til stor ærgrelse for stedets svømmelærer, Brad Bentley, som er stærkt interesseret i sin kvindelige chef. Den unge, yndige Pam Merritt, ranchens gymnastiklærerinde, er også faldet for Lonnie, hvad hun ikke engang vil indrømme over for sig selv, og hun prøver med større eller mindre held at negligere

hans åbenlyse beundring for hende. Hun er ham dog taknemmelig, da han en aften, hvor hun i sin lille lejlighed bliver overfaldet af en maskeret mand, kommer hende til hjælp. Under en ranchfest aftenen efter forsøger to ligeledes maskerede mænd at bortføre hende, men også denne gang redder Lonnie hende. Hun forklarer ham, at grunden til overfaldene skyldes, at hun efter sin bedstefar har arvet en stor sum penge i guldmønter, som banditterne vil have fat i, og hun viser ham et gammelt papir med angivelse af stedet, hvor pengene skal findes. Snart efter kommer det imidlertid til et opgør mellem Lonnie og Pam, efter at hun har overrasket ham i at kysse Vera — i parantes bemærket blev han sterkt provokeret af sin kvindelige chef — og Lonnie tager sit gode tøj og forlader ranchen for at genoptage sin rodeo-ridning.

Takket være Stanley gen-

ser Lonnie og Pam efter hinanden, denne gang i Silverado, hvor alle tre under et voldsomt uvejr må søge ly i et hotel fra pionértiden, som er restaureret af et historisk selskab til bevarelse af gamle bygninger. Pam spiller stadigvæk den dybt fornærmedes rolle og vil absolut ikke høre på Lonnies forklaringer, men pludselig opstår der en kæde af overraskende og rædselsvækkende situationer, som bogstavelig talt kaster hende i armene på den mand, hun inderst inde elsker. Frygtindgydende, maskerede mænd dukker op i hotellet, og én af dem prøver brutalt at aftvinge Pam papiret, hvorpå pengenes gemmested er angivet. Voksdukker i gamle pionérkostumer bliver levende, råb og skrig lyder i gange og værelser, døre går op og afslører mystiske skikkelser — og midt i det hele begynder guldstykkerne at rasle ud fra en åbning i en kældermur. Bedstefars

guldskat er endelig fundet! Sheriffen dukker op og viser sig at være en lige så stor bandit som de maskerede mænd, der bl. a. afsløres som ranchens kok og staldkarl, men Lonnie står til sidst som situatiens herre, og filmen ender i ægte lystspilstemning med hans og Pams bryllup på ranchen, hvorfra de i bil starter deres bryllupsrejse med den trofaste Stanley på slæbetov i en vaskebalje!

Elvis Presley synger i filmen:

»Night Rider« — »It feels so right« — »I'm yours« — »Dirty, dirty
feeling« — »I feel I've known you forever« — »It's a long, lonely
highway« — »Put the blame on me« — »Such an easy question«
— »Slowly but surely«

som fås på plademærket RCA

Dirty, Dirty feeling

»I've got a dirty dirty feeling
Dirty dealing's goin' on —
You know I almost hit the ceiling
When I woke up and you were gone.
I took you in when you were hungry,
And now you're cuttin' out on me —
I'm gonna hip you, little darlin',
That ain't the way it's gonna be.
I've got a dirty dirty feeling
Dirty dealing's going on —
You know I almost hit the ceiling
When I woke up and you' were gone.
I took you in when you were hungry,
And now you're cuttin' out on me —
I'm gonna hip you, little darlin',
That ain't the way it's gonna be.
I hear you're pretty good at runnin',
But pretty soon you'll slip and fall —
That's when I'll drag you home with me, girl
I'm gonna chain you to the wall.
You know I'm lookin' for you, baby,
I ain't gonna take it layin' down.
I heard that you were cookin', baby —
'Way on the other side of town«.

Put the blame on me

If they say we were doin' wrong,
If they say we were out too long —
Well — you can say my arms were just
too strong.
Put the blame, put the blame on me.
Felt so good when I held you tight,
Couldn't stop when we
kissed good-night —
So if they tell us we don't have the right —
Put the blame, put the blame on me.
What I feel is deep inside. This is real
and I won't hide.

Go ahead — use my name: I'll be proud
to take the blame.
You just did what I made you do. You
love me and I love you too
So if the way they talk can bother you,
put the blame, put the blame on me
What I feel is deep inside. This is real
and I won't hide
Go ahead; use my name I'll be proud
to take the blame.
You just did what I made you do. You
love me, and I love you too.
So if the way they talk can bother you
Put the blame, put the blame on me.

Slowly but surely

Slowly but surely, I'm gonna wear you down,
Slowly but surely, I'm gonna bring you
round
To my way of thinkin' — my way of kissin',
my way of lovin'.
Slowly but surely, I'm gonna make you mine.
Ain't gonna rush you — I'll let you
meditate
Tho' I want to crush ya, my arms will
have to wait.
I'll just take it easy — so nice and easy,
real cool and breezy —
Slowly but surely, I'm gonna make you mine.
Oh, yeah — mmmm — mmmm — mmmm —
I got a feelin' I'm not wastin' my time.
Oh, yeah — when you get the message
it's gonna be fine —
Slowly but surely, the table's gonna turn,
Slowly but surely, your lips are
gonna burn,
For what you've been missin', my kind
of kissin', my kind of lovin'.
Slowly but surely, I'm gonna make you mine.
I'm gonna make you mine.

